

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

13.11.2010

45/2010

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

13. listopadu 2010

9.30 – 10.30	Sobotní škola
	Společná píseň č. 274 a modlitba Sobotní škola v malých skupinkách Sbírka pro misijní projekty CASD Společná píseň č. 279 a modlitba
10.30 – 10.45	Přestávka
10.45 – 12.00	Bohoslužba s kázáním <i>uvádí Fuková M.</i>
	Varhaní preludium Společná píseň č. 7 Sborová oznámení Společná píseň č. 16 Přímělná modlitba / <i>Vlachová Vl.</i> Čtení z Bible – 2 P 3,11 a Mt 5,48 / <i>Brandejsová J.</i> Modlitba před kázáním / <i>Krejsová J.</i>
	Kázání – Špinar B. "Být svatý jako Bůh"
	Hudební ztišení / <i>Vlachová A.</i> Chvilka pro modlitbu Sbírka pro potřeby sboru Společná píseň č. 2 Modlitba / <i>Špinar B.</i> Společná píseň č. 280 Varhaní preludium
14.00	Odpolední shromáždění – kázání br. Šotola J.
16.00	Modlitební setkání

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Bohumil Špinar. Odpoledne pak bratr Šotola. Odpolední shromáždění začíná ve 14 hodin.
2. Příští sobotu dopoledne i odpoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Radomír Jonczy. Odpoledne pak ve 13 hodin proběhne vzpomínání na prázdniny, kterému bude předcházet společné stolování agapé.
3. Příští sobotu bychom se v úvodu bohoslužby také rádi vrátili k tradici učení neznámých písní z našeho zpěvníku. Přibalte si proto, prosím, do svého zavazadla zpěvník Zpívejme Hospodinu.
4. Dnes večer v 19 hodin proběhne na Smíchově tradiční Gospel párty, na kterém vystoupí Maranatha Gospel Choir společně se skupinou TOP Dream Company a dalšími hosty.
5. Společenské centrum v nejbližších dnech nabízí:

V pondělí 15. listopadu v 19 hodin proběhne ve spodním sále kavárny seminář z cyklu Jak mohou duchovní hodnoty ovlivnit můj život na téma Úloha peněz v mém životě. Přednáší sestra Jiřina Krejzová.

V úterý 16. listopadu v 19 hodin v sále pod kavárnou uskuteční přednáška na téma Nová náboženská hnutí. Přednáší Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek. Podpořte prosím i tuto aktivitu svou účastí. Určitě nebudete litovat.
6. Dnešní sobotou začíná modlitební týden. Modlitební setkání proběhnou ve sboru v pondělí, ve středu a v pátek vždy v 18:30. Určitě se jako sbor máme za co modlit, jste proto všichni srdečně zváni. Nyní si ještě vyslechněme krátké poselství předsedy GK Teda Wilsona k tomuto týdnu.

Duchovnost a náboženskost

Roman Mach 6.11.2010 – Společná sobotní škola

KRISTOVY VÝRAZNÉ VÝROKY

"A já, když budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě."

(Jan 12:32)

"Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal a já ho vzkřísím v poslední den."

(Jan 6:44)

DUCHOVNÍ SROVNÁNÍ

Duchovnost

Dílo Ducha svatého v nitru člověka

Projeví se *mimo jiné* v náboženských aktivitách

Nelze napodobit, nahradit (ale ani změřit)

Náboženskost

Příklon člověka k vnějším úkonům a aktivitám bez vnitřní duchovnosti

To, co lze napodobit

VZTAH K BOHU

Člověk duchovní

Je k Bohu přitahován

"Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal..." (Jan 6:44)

"A já, až budu vyvýšen, přitáhnu všechny k sobě." (Jan 12:32)

Člověk náboženský

Musí Boha 'poslouchat' z nějakého jiného důvodu

"Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem neporušil žádný tvůj příkaz; a mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli..." (Lk 15:29)

PRAKTICKÁ ZBOŽNOST

Člověk duchovní

Hledá a nachází vnitřní podstatu, obsah

Je *uvnitř* a hledá to, co je vnitřní:

"Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží..." (Jan 3:3)

Člověk náboženský

Provádí 'úkon', plní povinnost

Je *vně* a tíhne k tomu, co je vnější ("podobné si hledá podobné"):

"Jak se může člověk narodit, když už je starý?" (Jan 3:4)

PRAKTICKÁ ZBOŽNOST

Duchovnost

Sobota je svátkem, na který se mohu těšit

"Nazveš-li sobotu rozkoší..." (Iz 58:13)

"Působí na mé nitro"

Náboženskost

Sobota je trestem za to, že jsme adventisty

"Hle, tvoji učedníci dělají, co se nesmí dělat v sobotu!" (Mt 12:2)

"Proč se na mne zlobíte, že jsem v sobotu uzdravil celého člověka?" (Jan 7:23)

"Obětuji se..."

PRAKTICKÁ ZBOŽNOST

Člověk duchovní

Praxe z nitra vychází (odkrývá)

"Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl hnut soucitem..."

(Lk 10:33)

Člověk náboženský

Praxe stav nitra zakrývá (i před sebou samým)

"Vy... očišťujete číše a mísy zvenčí, ale vaše nitro je plné hrabivosti a špatnosti." (Lk 11:39)

PRAKTICKÁ ZBOŽNOST

Člověk duchovní

Šíří duchovnost

(i jiní jsou přitahováni k Pánu)

"A stále přibývalo mnoho mužů i žen, kteří uvěřili Pánu."

(Sk 5:14)

Člověk náboženský

Šíří svou náboženskost

"Všechny své skutky konají tak, aby je lidé viděli..." (Mt 23:5)

"... a když ho získáte, učiníte z něho syna gehenny, dvakrát horšího, než jste sami..."

(Mt 23:15)

CÍL ZBOŽNOSTI V ŽIVOTĚ

Člověk duchovní

Naplňuje Boží vůli a také vlastní potřeby Božím způsobem

"... a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly." (Jan 6:13)

Člověk náboženský

Naplňuje své potřeby svým vlastním způsobem

"Hledáte mě proto, že jste jedli chléb..." (Jan 6:26)

Jiný prospěch: konvence, prestiž...

CÍL ZBOŽNOSTI V ŽIVOTĚ

Člověk duchovní

Naplňuje Boží vůli a také vlastní potřeby Božím způsobem

"Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná." (Jan 16:24)

Člověk náboženský

Naplňuje své potřeby svým vlastním způsobem

"Ti se s oblibou modlí... aby byli lidem na očích... amen pravím vám, už mají svou odměnu..."

(Mt 6:5)

CÍL ZBOŽNOSTI V ŽIVOTĚ

Duchovní naplnění

Vždyť království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti Ducha svatého. (Ř 14:17) z

Vnitřní...

Kooperace

Náboženské naplnění

Odevzdáváte desátky z máty, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. (Lk 11:42)

Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník. (Lk 18:11)

Soutěživost, soupeření

ZAMĚŘENÍ

Duchovní

Pán ve vztahu ke mně a k druhému (=láska)

Dokonalost vztahů

"Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec." (Mt 5:48)

"Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec." (Lk 6:36)

Náboženské

Já a můj výkon, stav, hřích, vítězství....

Dokonalost činů, výkonů, stavů...

PŘESVĚDČENÍ, "SILNÉ MYŠLENKY"

Duchovní

Vyrůstají z následování Božího Syna (zevnitř)

"... proměňujte se obnovou své mysli..." (Ř 12:2)

Jsou založeny na vztazích

"A ož je člověk cennější než ovce! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře." (Mt 12:12)

Náboženské

Brání v rozpoznání Božího Syna

"Amen, amen, pravím vám, tak velikou víru jsem v Izraeli nenalezl u nikoho." (Mt 8:10)

Působí proti vztahům

"Uvěřil v něj někdo z předních mužů či farizeů? Jen tahle chátra, která nezná zákon - kletba na ně!" (Jan 7:48-49)

KDYŽ SE ZTRÁCÍ...

Duchovnost

Není to hned vidět

Člověk přestává být k Bohu přitahován

Lze zakrýt náboženskostí

Co se stalo ve vztahu k Pánu?

Náboženskost

Je to hned vidět

Člověk zanechává typických aktivit

Nelze zakrýt

Byla zde předtím duchovnost?

DIAGNÓZY

Duchovní

Má(m) ještě rád(a) Pána?

Má(m) rád(a) lidi?

Je (jsem) soucitný(á)?

Rozpoznává(m) hodnoty Království?

Nachází(m) lásku, radost a pokoj?

Náboženské

"Nechodí do sboru"

"Nedrží se zásad"

"Neumí se modlit"

"Nezná Bibli"

"Vypadá světsky"

A podobně...

ŘEŠENÍ

Duchovní

Nové hledání Pána

Citlivost k osobnímu příběhu

Soucit a laskavost (i když nesouhlasím)

Napomenutí má prospět postiženému

Náboženská

"Chod' do sboru"

"Buď morální"

"Obleč se slušně"

Vymezení se ("Ne!")

Napomenutí má utiřit moje vlastní napětí

NABÍDKA NÁBOŽENSKOSTI

Náboženskost nabízí:

Viditelnou zbožnost

Pocit výkonu, úspěšnosti, "oběti"

Nezničitelný stereotyp

Pocit řádu a stability

Pocit "všechno je v pořádku"

Jednoduchá (vnější) řešení

Vyhnutí se pohledu do nitra a sdílení ("zakrytí")

Náhradu duchovnosti

"RIZIKA" DUCHOVNOSTI

Nepochopení zvenčí

"Odkrytí", zranitelnost

Pravdivé vnímání sebe před Pánem

Orientace na vztahy

Vědomí vnitřních bojů a selhání

Soucitnost, spoluodpovědnost, sounáležitost

Citlivost na dobré a zlé

"Vědomí hříchu světa"

a jiná...

Matouš 10,37

v trojím pohledu víry

Roman Mach 6.11.2010 – dopolední kázání

Úvod: Charles a Diana: láska? "Ano, ať to znamená cokoli..."

Matouš 10:37-39 Když Pán vyslal svých 12, řekl jim mimo jiné:

37 Kdo miluje otce a matku více nežli mne, není mne hoden.

38 Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden.

39 Kdo nalezne svůj život, ztratí jej; kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.

Výrazná slova, vidíte? (Ale některé výroky Písma mají zneklidňovat... připustíme to...)

Chtěl bych se spolu s Vámi na náš text – zejména na v. 37 – podívat v trojí perspektivě tří typických fází/způsobů naší zbožnosti (věřím, že si je vybavíte spole se mnou).

1) Duchovní mládí (dětství) - bez ohledu na skutečný věk

Vstupujeme jako děti – Mk 10:13-16 ("*Kdo nepřijme BKr jako dítě, jistě nevejde...*"); *obrácení* otevře naše nitro v nesrovnatelné důvěře nejen k Pánu...

A když jsme duchovně mladí, býváme podobnější Janu Křtiteli než Pánu Ježíši.¹ Důvěra a nadšení jsou veliké, všechny pravdy jsou jasné, zřejmé a ostře ohraničené. Písmo nás oslovuje přímo a nezbyvá, než je víceméně stejně přímo a radikálně předávat druhým.

Také náš svět a život se jeví v podstatě jednoduše. Dělicí čáry jsou jasně vymezeny, zde je dobro a tam je zlo.

K tomuto pohledu víry se rádo přidá ještě přesvědčení o tom, že nejenže je to takhle prosté, ale že "já tomu rozumím správně". Prostě to vidím tak, jak to vidí Bůh a Bůh to vidí tak, jako já, a proto bratře, sestro, nesouhlasit se mnou (třeba v malé věci) - to by sis měl(a) dobře rozmyslet...

Patří sem ještě něco. Kdysi jsem slyšel jednu studentku vyprávět svou zkušenost. Nevím, zda to byly zkoušky závěrečné nebo přijímací, ale řekla tehdy s nadšením: "*Neučila jsem se, ale Pán mi požehnal.*"

Duchovní život lze prožívat jako pohádku. V naprosté důvěře a upřímnosti... Dítě v určitém věku chápe pohádku doslovně. A všechna dobrá kouzla jsou na jeho straně...

Také Písmo lze takto číst, byť je pro nás Boží pravdou: jako příběh, ve kterém není nic symbolického, nic složitého, nic, s čím bychom museli zápasit a klást si vážné otázky.

Shrnutí: důvěra, jednoduchost, radikálnost, aktivita. Jinak to nejde. Vstupujeme jako děti.

Tato fáze víry je však legitimní a Bůh na ni odpovídá – *ovšem když sám chce...*

A když porosteme dál, to nejlepší z této fáze zůstane... (důvěra, příklon, činná víra...)

Problém nastane tehdy, když v ní zůstaneme příliš dlouho (nebo zajdeme příliš daleko).

Čtenář s tímto typem zbožnosti bude náš text číst nejspíš tak, že se bude potýkat s jeho doslovností, tím, čemu (při výkladu) říkáme "povrchový význam" ("jak to zní"). Typickou otázkou pak bude: *Nemám tedy milovat své bližní, ba dokonce rodiče?* Což ale, jak jistě slyšíte, příliš neladí s jinými výroky Písma, ba ani s tím, jaký máme obraz o Bohu. *Mluví se zde tedy o nějaké jiné lásce?* O tom později.

Písmo ale neříká, že nemáme růst dál; Pavel napsal: "*Bratří, ve svém myšlení nebud'te jako děti. Ve zlém bud'te jako nemluvnata, ale v myšlení bud'te dospělí.*" (1 Kor 14:20)

2) Druhým typickým způsobem zbožnosti je konvence a loajalita²

V tomto prožívání víry je velmi důležité to, kam patříme a komu nasloucháme, tedy naše společenství a naše autority víry. Jsme adventisté, a to je důležité a chceme jimi být. Kolem nás jsou zase jiné skupiny lidí a my to silně vnímáme. Máme také své autority víry. To může být tahle kniha, tento bratr, tato sestra... To je velmi důležité, hodně na to dáme a hodně se tím řídíme v pohledu na sebe i na druhé: *kam patříme a kdo je naší autoritou, jaký je náš společný názor a postoj.*

Tento pohled může pokrýt velký kus života a dobře jej známe my všichni nebo velká většina z nás. Loajalita ke společenství a k autoritám víry je důležitá a Písmo ji zná. Má to ale i svůj rub: v

¹ Viz Richard Rohr - např. *Stát se moudrým mužem*, str. 45.

² Viz také West: *Dobrodružství psychického vývoje* (stadia podle Fowlera, str. 152 a dále); přehledy (u dětí) rovněž in Holm: *Úvod do psychologie náboženství*, str. 74 a dále.

evangeliích čtete také o skupinových přesvědčeních, která účinně bránila v rozpoznání Ježíše jako Spasitele; lidé, kteří zacházeli příliš daleko v postoji "my to chápeme takto"...

Ale i tato fáze víry je legitimní a Bůh na ni odpovídá – *když sám chce*...

Když porosteme dál, to nejlepší zbude... (Totožnost, sounáležitost, zdravý respekt...)

Problém nastane tehdy, když zde zůstaneme příliš dlouho (nebo zajdeme příliš daleko).

Čtenář s tímto typem zbožnosti – jak bude číst náš text a bojovat s ním? Možná, že vůbec nijak. Protože "my jako společenství víme, že to v té Bibli je napsáno, ale důležitější jsou jiné texty, a s tímhle si nikdo až tak hlavu nedělá"... Nebo: "Slyšel/a jsem kázání, a tam to bylo vysvětleno tak a tak." Jinými slovy, v té věci je nastavena nějaká *konvence, zvyklost*, a my jsme vůči tomu *loajální*; máme o tom *kollektivní mínění*.

3) Osobní (individuální) hledání podstaty

To, že na vás přišlo tohle období, poznáte/*nebo jste už poznali* podle toho, že si začnete klást otázky typu:

Pane Bože, a o čem to je, že jsem křesťan, že jsem adventista?

Co ode mne osobně očekáváš? Jaký mám být, co mohu svým životem jedinečně přinést, udělat?

A ty, Pane – ty jsi jaký? "O čem jsi ty?"

A ten Ježíš, o kterém čtu, že za mne zemřel - je jaký? Je kdo?

Jaký je ten Bůh, ve kterého jsem uvěřil? Kvůli kterému jsem adventistou, kvůli kterému světím sobotu...?

A ten vztah mezi námi, to, co se mezi námi děje nebo dít má, o čem to je, co je podstatou?

Nyní je to jen mezi mnou a Bohem. Osobně, vážně a "napřímo".

Sáhnutí do hloubky. Začínáme vidět věci individuálněji, za sebe osobně; vidíme lépe a pravdivěji právě i na sebe, a to i ve zlém. Rozpoznáme, že ne každý, kdo je uvnitř, takto hledá podstatu; a že tam někde venku ji naopak někteří nacházejí...

Hledání podstaty... O čem to všechno je, Pane?

A vědomí složitosti, která už tolik neohrožuje....

A pokud tohle nepřijde – a my se těmto otázkám "ubráníme" a pokusíme se vystačit se skupinovým přesvědčením – pak nemusíme duchovně ustát složitosti (a nesnáze) života, protože tato víra nemá vybojován osobní základ...

Pokud to však přijde, pak v naší duchovnosti bývá k nalezení to nejdůležitější a nejlepší z každé fáze růstu (důvěra a čin, totožnost a sounáležitost, osobně vybojované odpovědi...).

Každá fáze růstu má svou hodnotu a sotva je možné ji obejít. Problém nastává tehdy, když už bychom měli popojít dále, ale z nějakého důvodu se tak nestalo (a my jsme zašli příliš daleko). Sobě i druhým tedy musíme umět laskavě a vlídně říci: máme tě rádi, ale už bys měl/měla být jinde...

Děje se to také šířeji:

Tak, jako jednotlivý čtenář Písma, také společenství víry – skupina, sbor, církev – prožívá určité fáze a typy své zbožnosti. Proto si někdy navzájem špatně rozumíme – to naše se nám může jevit jako jasný standard pro všechny...

Totéž se dnes velmi projevuje v celosvětové církvi v různých částech světa: mladší a starší ve víře hovoří o stejných věcech různým jazykem. V této době se musíme učit vejít se pod jednu střechu a v tomto ohledu si rozumět.

A nyní zpět k našemu textu – zkusíme jej číst právě tím 3. způsobem,

tedy hledat jeho podstatu: když to tak zvláště zní, Pane, co tím chceš říci? Jaký je záměr tohoto výroku? A to už je docela jiné čtení Písma.

Mat 10:37 *Kdo miluje otce a matku více nežli mne, není mne hoden.*

Není mne hoden... To zneklidní. Jako dobré děti své doby čtete slova "nebýt hoden" určitým způsobem. Nebýt hoden – to je přece něco jako nebýt dost dobrý, nedokázat dost, nevyrůst dost vysoko, nedosáhnout na hrazdu, Pane, ani když vyskočím, nedosáhnou... nejsem hoden...? Jako v silovém sportu, snažím se, snažím, ale nestačí to...

Co máš, Pane, na mysli, když říkáš *Kdo miluje otce a matku více nežli mne, není mne hoden* - ? A tady mi musíte dovolit jedno řecké slovíčko (bude dnes jen jedno, možná dvě, slibuji). Podle původního řeckého znění zde Pán Ježíš řekl:

Kdo miluje otce a matku více nežli mne, není (vůči mně) axios.

To slovíčko je důležité a já se s vámi podělím o jeho tajemství. Představte si lékárnické váhy (nikoli digitální, ale ty staré s dvěma miskami). Jsou velmi jemné. Na jednu stranu položíte třeba 0,1g závaží. Na druhou jiné závaží. Váhy se vychýlí. Závaží spolu neladí, nehodí se k sobě. Pak ale na druhou stranu položíte závaží, které má také přesně 0,1g. A tehdy se to stane. Váhy se vyrovnají, ale jde o něco jiného: *tato dvě závaží spolu ladí, jsou v harmonii, odpovídají si, hodí se k sobě. To popisuje súvko axios.*

Pán Ježíš zde tedy říká: *Pokud má člověk někoho jiného raději než mne, pak se ke mně nehodí...*

A to už není výkonové. Nikde v Písmu navíc nečteme, že pro evangelium o Kristu někdo je dost dobrý – nikdo není, nikdo nevyváží Pána jako závaží; čteme však tu a tam o lidech, kteří se k evangeliu *nehodí* a ono se nehodí k nim – a to pro jejich reakci, odezvu. Přinejmenším v danou chvíli jejich oslovení: Nesešlo se to, neladí to, bohatý mládenec zůstal stát smutný...

Je ale jedna souvislost, jeden kontext, ve kterém se podobné výroky stávají velmi srozumitelnými.

Příklad - oddávající: divili bychom se, kdyby nepoložil otázky manželského slibu. Ale divili bychom se také, kdyby se pak zeptal: "A slibujete *tutéž* lásku také svým rodičům, prarodičům, přátelům a bližním?"

Rozumíme totiž odlišnosti a výlučnosti tohoto vztahu, který jiné vztahy neruší, ale převyšuje... Víme, že *láska v manželství neznamena "cokoli"*.

Rodinné svazky byly v oné době váženy a respektovány mnohem víc, než dnes. Jediný vztah mohl a měl předčit závazek muže k rodičům, a to vztah manželský. Jestliže Pán Ježíš zde hovoří o vztahu ještě prvotnějším, pak můžeme cítit, s jak mimořádnou autoritou zde promlouvá...

V kontextu judaismu: *Mistře, ještě nikdo nežádal tolik... Jen Bůh smí žádat, co žádáš ty... Vztah nad všechny vztahy...*

Slyšíte i vy dnes znovu spolu se mnou, o čem to zde Pán Ježíš mluví? O jakém vztahu? "*Nechci být tím, koho potkáte na ulici nebo sousedem v domě... Volám ke vztahu, který bude nad všechny vztahy (příbuzenské i přátelské ...). Jinak se k sobě nehodíme.*"

Nebo je to přece jen o jiné lásce? O agapé, lásce vůle a činu, o dobré vůli, kterou lze mít i směrem k nepřátelům? Nebo zde Pán pouze říká, že má větší autoritu, že ho je třeba poslouchat víc, než někoho jiného?

Rozsoudí nás Písmo. Pán zde totiž nemluví o lásce *agapé*, nýbrž o lásce *filia*, typické pro přátele a spoluvěřící, o náklonnosti, svazku. *Mt* ani *J* navíc nerozlišují mezi *agapaó* a *fileó* příliš striktně... Jan je dokonce zaměňuje...³

Závěrem

V této souvislosti mám rád jednu velmi speciální formulaci EGW:

*The world sees no charm in Jesus, and the Christian sees in Him **matchless charms**... {BEcho, March 26, 1894 par. 5}*

Šarm: půvab, kouzlo, přitažlivost...

Oh, what matchless charm there is in Jesus! And to dwell with Him and stand around His throne, having all the stains of sin washed away in the blood of Christ, to dwell with Him forever and ever, is surely worth striving for. {5MR 262. 1}

Až si budete dělat pravidelnou malou inventuru své víry, večer při modlitbě, nebo nad Písmem, neptejte se tentokrát výkonovými otázkami typu: Pane, jsem hoden?

Zkusíme si namísto toho položit jiný typ otázek, jako jsou tyto:

Pane, porozuměl jsem podstatě našeho vztahu?

Našel jsem na Ježíši, o kterém se píše v evangeliích, něco takového, co nemá Mojžíš, Elijáš, Debora nebo Pavel?

Cosí, k čemu mám takový obdiv, úctu, respekt, že se tento vztah nedá srovnat s žádným jiným vztahem?

A Pane, kde právě jsem ve svém duchovním růstu? Rozumím těm, kdo jsou jinde, než já?

Mým přáním je: ať najdeme – každý osobně - ujištění od Pána o tom, že se (z jeho milosti a z našeho přitakání) k sobě hodíme.

(Roman Mach, 2010)

³Viz např. *NIDNTT*.

MARANATHA GOSPEL CHOIR
T.O.P. DREAM COMPANY

GOSPEL

party
13.11.
19:00

Dopolední bohoslužba 10:30. Večerní koncert 19:00.
Peroutkova 57, Praha 5. Spojení: BUS 137 "Urbanova".
Vstupné 150,-. Předprodej v Barevné Kavárně na Londýnské.

www.gospel.maranatha.cz

unijní

Můzička

Po šesti letech **opět** v Praze!

4. prosince od 9,30 v kulturním domě Vltavská.

Všichni jste
srdečně zváni!

vstup volný pořádá Klub Pathfinder

SBOR VINOHRADY - KONTAKTY:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU	B. Špinar ml.	602 359 095
STARŠÍ SBORU pro mládež	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	M. Fuková	722 443 492
KAZATEL SBORU VINOHRADY	R. Jonczy	724 607 201

INFORMACE O ZPRAVODAJI:

Prosíme všechny, kteří mohou nebo chtějí čímkoliv do zpravodaje přispět, aby tak učinili.
Zasílací adresa pro uveřejnění příspěvků: vinohradsky.zpravodaj@email.cz

Uzávěrka zpravodaje: **STŘEDA**

Žádosti o zasílání zpravodaje elektronickou poštou zasílejte na uvedenou e-mailovou adresu.

www.casd.cz/praha-vinohrady., vinohradsky.zpravodaj@email.cz